Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація: вôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поединоке число 3 кр.

Ч. 178. | Нинѣ: гр. к. † Матѳя; рим. к. Іоанн. | Завтра: Лаврентія м.; Филипер. | Недѣля 9 (21) серпня 1892. | Всхôдъ сонця 5 г. 4 м.; заходъ 7 г. 0 м. Баром. 765 терм. + 28·8° + 17·4°. | Рôкъ II.

Ще о гостинѣ Стамболова въ Константинополи.

Чимъ бôльше подрôбностей о гостинѣ Стамболова въ Константинополи доходить до публичнои вѣдомости, тымъ бôльше показуесь она яко фактъ великои ваги политичнои и не диво, що вся праса европейска обговорюе еѣ теперь зô всѣхъ сторôнъ. Припускають навѣть загально, що она вже въ недалекôмъ часѣ потягне за собою великі̂ наслѣдки политичні̂, тожь годить ся ще разъ до неи вернути и росказати то, що про ню стало доси звѣстно.

Передовсѣмъ треба зазначити, що гостина Стамболова въ Константинополи була напередъ добре пôдготовлена. Въ сѣй справѣ вели ся вже вôдъ довшого часу переговоры межи болгарскимъ агентомъ дипльоматичнымъ Димитровомъ а великимъ везиромъ Джевадомъ-пашою и міністромъ справъ заграничныхъ Саідомъ-пашою. Кажуть також, що Стамбуловъ, ѣдучи до Константинополя, забравъ зъ собою одного адвоката зъ Варны знаючого знаменито языкъ турецкій. Въ добре поинформованыхъ кругахъ говорять, що Стамбуловъ прилагодивъ кн. Фердинандови дорогу до Константинополя, котрый вже не разъ заявивъ охоту поклонити ся особисто султанови. Тому стояли на перешкодѣ всѣлякі̂ трудности, котрі̂ Стамбуловъ теперь, якъ кажуть, усунувъ, а тымъ самымъ можнôсть принятя князя у султана посунено значно на передъ.

„Свобода" обговорюючи сю гостину доказуе, що фактъ, що султанъ заохочувавъ Стамболова держатись и дальше тои самои дороги що доси, а дальше само принятє и розмова зъ султаномъ суть великимъ тріюмфомъ для болгарскои политики и можуть значити то саме, що признанє становища князя законнымъ, бо султанъ принимавъ Стамболова яко вѣрного пôдданого законно пануючого въ Болгаріи князя. Супротивъ такого погляду въ болгарскихъ кругахъ политичныхъ не подивуе чей нѣкого, що Болгаре схотять може вже въ недалекôмъ часѣ оголосити ся независимыми. Чи въ такôмъ случаю моглобы и мусѣло прийти ажь до якогось нарушеня европейского мира? По гостинѣ Стамболова въ Константинополи, здаесь, що нѣ. Противъ того мусѣла бы перше запротестувати и выступити сама Туреччина, бо то еѣ внутрѣшне дѣло; колижь она буде на то мовчати, яке дѣло мѣшати ся до того другимъ? А державы середно-европейского союза певно бы до того не мѣшали ся; приняли бы сей фактъ мовчки такъ само якъ и Туреччина, и історія скôнчена. Одна Россія и Франція може бы противъ того выступили. Фактъ той однакожь въ вôдносинахъ Россіѣ до Болгаріѣ не змѣнивъ бы нѣчого; осталось бы все такъ якъ доси, а коли Россія доси не мала потребы выступати силою противъ Болгаріѣ, то не мала бы й тогды. Лишилась бы лишь одна Франція, котра хиба лишь зъ любови для Россіѣ хотѣла бы зôрвати зовсѣмъ зъ Болгаріею и безъ всѣлякои причины шкодити власнымъ интересамъ. Но такій крокъ самои Францiѣ не пошкодивъ бы анѣ Болгаріи анѣ европейскому мирови. Якъ видко, можнôсть оголошеня Болгаріѣ независимою, не була бы такъ дуже неможливою. Инше пытанє, чи до того скоро прийде; то лишь здае ся бути певнымъ, що гостина Стамболова мала на оцѣ и сю евентуальнôсть. — Дожиемо — то побачимо.

Переглядъ политичный.

Въ день уродинъ Е. Вел. австрійского Цѣсаря, вôдбувъ ся у нѣмецково цѣсаря галевый обѣдъ, на котрôмъ цѣсарь Вільгельмъ пôднѣсъ тоастъ въ честь и здоровлє Е. Вел. Цѣсаря Францъ Іосифа и сказавъ: „Союзъ межи мною а Цѣсаремъ Францъ Іосифомъ есть найлѣпшою порукою европейского мира".

Въ босковицкôмъ окрузѣ выборчôмъ на Моравѣ, де опорожнивъ ся мандатъ по дрѣ Пражаку, розвинули Молодочехи велику агітацію и постановили выбирати лишь того кандидата, котрый хоче зъ Молодочехами ити рука въ руку.

Криза въ бѣлградскôмъ кабінетѣ все ще не полагоджена. Причиною еѣ мають бути зъ однои стороны клопоты фінансові̂, а зъ другои справа болгарска а головно гостина Стамболова въ Константинополи. — Митрополитъ Михаилъ заявивъ въ урядовôй газетѣ, що оголошені̂ въ „Свободѣ" документы не суть правдиві̂.

Вôдозва до Русинôвъ повѣтôвъ стрыйского, дрогобицкого, жидачѣвского, калуского и долиньского.

Братя Русины! На дни 29 серпня с. р., т. е. въ понедѣлокъ по успеню Пресв. Дѣвы, вôдбудуть ся въ Стрыю перші̂ загальні̂

Отецъ.

Зъ ческого. — Авг. Евг. Мужіка.

Вôдъ самыхъ молодыхъ лѣтъ своихъ бѣдувавъ, працювавъ, що ажь силъ не ставало, жалувавъ собѣ ложку теплои стравы або скляночку пива въ недѣлю. Цѣлыми днями оденъ по другôмъ рубавъ дерево въ паньскôмъ лѣсѣ. Така робота то не забавка, а цѣла заплата за ню була лишь та, що по цѣлоденнôмъ трудѣ вôльно було ему взяти собѣ вечеромъ тачку грубого рѣща. Старый накладавъ тогды на себе, якъ на коня, гнувъ ся пôдъ тымъ тягаромъ, якъ песъ. Деколи, коли було за богато, прилагодивъ собѣ часть и сховавъ въ гущавинѣ, але що боявъ ся, абы ему яка непокликана рука тымчасомъ того не потягнула, вертавъ ся по ню таки заразъ.

За кôлька лѣтъ такои працѣ нагнувъ ся ему хребетъ, якъ у звѣрины, не мôгъ его навѣть поволи выпростувати та й лишивъ ся вже до смерти такій кривый та згорбленый. Тому то й звали его „кривый Илько". Але его скривлене тѣло було пôдъ той часъ таке завяле и зароблене, що було твердше якъ дерево або камѣнь, а коли его тяжка рука стала рубати, то удары сокирою падали мовь громы, а трѣски ажь нѣбы градомъ сыпали ся и не одна вбила ся кривому Ильковы таки въ лице. Але шкôра на Ильковôмъ лици такъ вже була затвердла вôдъ лѣсныхъ вѣтрôвъ, ранныхъ морозôвъ та спеки, що мало котра трѣска дôбрала ся ажь до живого тѣла, та й та не богато ему зашкодила. Красы ему то не додавало, але що ему по красѣ, коли ему вже сорокъ минуло, а вôнъ о ню и тогды не дбавъ, коли ему було на оба боки только лѣтъ, кôлько теперь зъ одного. Замѣсть красы прибувало грошей вôдъ сусѣдныхъ селянъ, котрі̂ приѣздили великими возами, особливо за кождый разъ пôдъ зиму, и платили ажь шѣсть золотыхъ за порядный сягъ! А пôвтора сяга на тыждень мôгъ хиба лишь оденъ кривый Илько припрятати на подвôрю, и то мусѣвъ добре надвигати ся коло него.

Коли ему бувало каже его кумъ и сусѣдъ Стегличекъ, щобы вôнъ такъ не гарувавъ и памятавъ на старі̂ кости, то кривый Илько лишь потрясе своею великою головою, спогляне на него якось дивно щирыми сивыми очима и обтираючи собѣ при сѣй нагодѣ пôтъ зъ чола, вôдозве ся:

— Ба, ба, коли бо у мене есть дитина!

— Якій страхъ великій — докоряе ему Стегличекъ. — У мене есть ихъ ажь пятеро, а прецѣ я такъ не гарую, якъ вы. Такъ, бачите, до кôлькохъ лѣтъ буде и по васъ.

Кривый Илько покрутить головою та щось муркотить, а вôдтакъ и урве нерозумну розмову зъ влѣзливымъ, котрый не знае, що то значить мати за сына Беджішка (Фридриха).

Беджішкова мати померла таки заразъ по народженю дитины. Запрацювала ся также на смерть.

Кривый Илько самъ таки выплекавъ дитину, кашкою та козячимъ молокомъ, видѣвъ его перші̂ усмѣхи, чувъ, якъ дитина брала ся перші̂ разъ говорити, самъ учивъ еѣ ставляти перші̂ кроки. Зъ того то выйшла и скрѣпила ся въ нѣмъ та любовь до дитины, не людска, а якась надзвычайна, така любовь, якъ у дикои звѣрины до своихъ молодыхъ. Цѣлі̂ дни и довгі̂ ночи бувъ въ силѣ дивити ся на стрѣхату русу головку свого одинака и не пустивъ его скорше вôдъ себе, ажь хлопець научивъ ся бѣгати, якъ та вывѣрка и мôгъ вже зô старымъ ити до лѣса. Тамъ посадить его де въ якôй ямцѣ та зробить ему мягоньке лôжечко изъ моху и старого войскового плаща. Вôдтакъ принесе ему горстку афинъ, абы дитина мала чимъ забавити ся и заразомъ дечимъ и трохи занести ся. Ажь тогды бере ся до роботы. А все таки що пять хвиль прибѣгае до дитины, скаче черезъ ожины та корчѣ, якъ лѣсовикъ подивити ся, чи Беджішкови що не стало ся. А Беджішекъ сидить та заѣдае смачно афины, замастившись ними якъ муринъ; старый дивить ся на него

зборы ново-вôдкрытои філіѣ товариства „Просвѣта“.

Торжество се мае для цѣлого стрыйского Пôдгôря и его окрестности велике и многоважне значѣнє. На нашôмъ стрыйскôмъ пôдгôрю вôдчувалась вôдъ давна пекуча потреба огнища просвѣтного, котре бы злучило всѣ нашѣ силы въ цѣли несеня здорового просвѣтного корму пôдъ сельскѣ стрѣхи брата-хлѣбороба, въ цѣли розбуджуваня мѣжь народомъ самосвѣдомости горожаньскои и национальнои та подаваня ему найблизшои щирои помочи и порады въ его злиднях. Такимъ огнищемъ мае стати для нашои окресности стрыйскои філія „Просвѣты“. Основуючи тую філію руководимось гадками щирого патріотизму и неложнои любови до нашого сельского хлѣборобского люду. Хочемо тутъ въ осередку стрыйского Пôдгôря ширити мѣжь тымъ людомъ просвѣту, самопôзнанє и почуте народне черезъ близькѣ щоденнѣ вôдносины до него, черезъ закладанє читалень, устроюванє въ нихъ вôдчитôвъ та сходинъ, — хочемо йти въ помôчь нашому сельскому людови закладанємъ крамниць, спôлокъ господарскихъ, касъ задатковыхъ, посередництвомъ въ приступныхъ для народу а користныхъ предпріємствахъ, порадою въ справахъ самопомочи господарскои, помочію въ его невôдраднôй доли, въ его тяжкихъ злиднях.

Хочемо, щобы наша філія „Прôсвѣты“ була серцемъ пôдгôрскои Руси, въ котрôмъ збѣглись бы всѣ струѣ нашого народного житя, — котре вôдчувало бы всѣ потребы нашого народу на поли народно-просвѣтнôмъ и господарскôмъ. Хочемо, щобы при тôмъ огнищи згорнулись мы всѣ въ одну родину, въ одно могуче тѣло, переняте однымъ духомъ, переняте згодою, взаимнымъ довѣріємъ и безмежною любовію, — словомъ, щобы при помочи сеи філіѣ наша Пôдгорска Русь стала непохитною и неодолимою силою!

Першѣ загальнѣ зборы нашои філіѣ будуть пробою, о скôлько вôдчуваемо мы потребу такои орґанізаціѣ, о скôлько бажаемо мы здобути власными силами собѣ красшу долю, о скôлько хочемо пôднести нашъ дорогій рускій народъ, сю пôдвалину и корѣнь нашои народности.

На зборы сѣ просимо въ имя повысшои цѣли всѣхъ щирыхъ Русинôвъ-патріôтôвъ, кождого, кому дорога наша народнôсть и доля нашого люду. Прибувайте, Дорогѣ братя, въ громаднôмъ числѣ, — прибувайте зъ всѣхъ сторôнъ, щобы спôльно покрѣпитись духомъ, порадитись надъ нашою долею та спôльно обдумати средства помочи! Прибувайте, щобы спôльно покласти тревалый фундаментъ пôдъ будову народнои просвѣты и господарскои самопомочи, — прибувайте, щобы значнымъ числомъ участникôвъ сего спасенного дѣла дали мы доказъ нашои зрѣлости, нашои горожаньскои свѣдомости, нашого патріотизму!

Комітетъ основателѣвъ поставравъ ся о те, щобы зборы тѣ вôдбули ся зъ хôснымъ для присутныхъ. Проґрама збору выказуе, що мы не збйдемось для пустыхъ слôвъ, для якоибудь лише демонстраціѣ, а на те, щобы трактувати рѣчи серіознѣ, заняти ся справами найблизшими житю и потребамъ нашого народу.

Спѣшѣть отже, Дорогѣ Родимцѣ, громадно на день 29 н. ст. сего мѣсяця до мѣста Стрыя — спѣшѣть въ имя найжизненнѣйшихъ нашихъ интересôвъ и пôдъ окликомъ: „Для Руси и для люду.“ — Въ Стрыю, въ серпни 1892. — Комітетъ основателѣвъ філіѣ „Просвѣты“ въ Стрыю:

Андрей Берникъ. Олекса Бобикевичъ. Иванъ Вахнянинъ. Евгеній Громницкій. Федоръ Дергало. Стефанъ Дубравскій. Теофіль Коблянскій. Богданъ Кирчѣвъ. Василь Логиньскій. Андроникъ Могильницкій. Дръ Евгеній Олесницкій. Юліянъ Федусевичъ.

Програма першихъ загальныхъ зборôвъ філіѣ „Просвѣты“ въ Стрыю на дни 29 серпня с. р.:

1. О годинѣ 9 рано соборна служба Божа въ мѣскôй церквѣ парохіяльнôй.

2. О годинѣ 11 передъ полуднемъ отворене зборôвъ въ сали „Руского Касина“ (въ готели „пôдъ Чорнымъ Орломъ“ въ ринку) въ имени комітету основателѣвъ адв. дромъ Евг. Олесницкимъ.

3. Промова делеґата центральн. выдѣлу.

4. Выбôръ выдѣлу філіѣ.

5. Вôдчитъ проф. И. Вахнянина зъ рускои исторіѣ.

6. Вôдчитъ адв. дра Е. Олесницкого „О способахъ переведеня нашои просвѣтнои и господарскои орґанізаціѣ“.

7. Вôдчитъ п. Андр. Могильницкого „О товариствахъ асекураційныхъ а въ особенности про товариство „Днѣстеръ“.

8. Внесеня членôвъ.

По зборахъ наступить спôльна перекуска для членôвъ товариства въ комнатахъ „Руского Касина“.

Новинки.

Львôвъ дня 20 Серпня.

— **Погорѣлцямъ громады Ушнѣ,** въ повѣтѣ золочѣвскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 500 зр. запомоги.

— **Въ день уродинъ Єго Вел. Цѣсаря** поспѣшила депутація вôдъ рускихъ народныхъ товариствъ до Є. Е. п. Намѣстника зложити въ его руки найщирші желаня для Єго Величества. Депутаціѣ проводивъ посолъ Юл. Романчукъ, а взяли въ нѣй участь также пос. Барвѣньскій и адв. дръ Кость Левицкій. П. Намѣстникъ сказавъ депутаціи, що заявленѣ желаня перешле Є. Вел. Цѣсареви.

— **Въ Станіславовѣ и Тернополи** зъ днемъ 1 вересня отворюють ся I шѣ клясы рускихъ школъ вправъ при семинаріяхъ учительскихъ. Записы до тыхъ шкôлъ вôдбувати ся будуть въ дняхъ 29, 30 и 31 серпня въ дирекціяхъ семинарій учительскихъ.

— **Нову церковь** ставлять въ Богатковцяхъ коло Теребовлѣ заходомъ о. Ал Коритка. Дня 7 серпня вôдбуло ся посвящене угольного каменя пôдъ ню. На се торжество прибули оо. Залуцкій зъ Теребовлѣ, Сохацкій зъ Ищкова, Сабатъ зъ Соснова, Дурбакъ зъ Увся и Микита зъ Купчинець. Пôдчасъ богослуженя спѣвавъ хоръ селянъ зъ Соснова.

— **Огнѣ.** Минувшои недѣлѣ на передмѣстю перемыскôмъ Вôльчу згорѣли чотири домы разомъ зъ господарскими будынками. Шкода значна, бо збôже зложене въ стодолахъ не було убезпечене. Огонь бувъ пôдложеный. — Въ Золотникахъ въ Пôдгаєцкôмъ дня 4 с. м. рано зловѣщо загули звоны обохъ рускихъ церквей и костела, звѣщаючи пожежу. Въ однôй хвили стануло пять домôвъ въ огни, чотири домы жидôвски и стайня латиньского пароха. Народъ бѣгъ що силы до огню, бо грозила небезпечнôсть, що огонь перекинесь на села. На щасте, вечеромъ и въ ночи падавъ дощь, а ще и ранкомъ пôдчасъ огню росило, тожь и пригашено якось огонь. Цѣле гашене йшло дуже пиняво. Хочь народу збѣглось до огню велика сила, мовь на ярмарокъ, не було кому ратувати, бо кождый выбалушивъ очи и стоявъ, а не хотѣвъ брати ся нѣ за гакъ, нѣ за коновку. Начальство громадске, вôйтъ, присяжнѣ, десятники ходили спокôйно помѣжь народъ въ своими паличками и самѣ нѣчого не робили и людей не заохочували до ратованя, анѣ не стягали возôвъ до воженя воды.

— **Бурѣ.** Зъ Розважа, въ повѣтѣ золочѣвскôмъ доносять, що тамъ дня 16 с. м. по полудни, оденъ грôмъ убивъ селянина Семка Чорного, а другій грôмъ лѣтаючого бузька. О тôй самôй порѣ въ Фирлеѣвцѣ, власности п. Шпеля, заняли ся вôдъ грому двѣ стирты збôжа, зложеного на поли и згорѣли зовсѣмъ. Крôмъ того грôмъ убивъ одного господаря, а другого зранивъ. Минувшои середы сильна буря лютила ся въ околицяхъ Кракова и поробила богато шкоды. Въ Бричинѣ долѣшнôй пôдчасъ тои бурѣ впавъ грôмъ до хаты селяньскои и пора-

---

та смѣе ся, що ажь сльозы стають ему въ очахъ. Коли ему здавало ся, що вже за далеко вôдъ хлопця вôдходить, то вхопить его зъ цѣлою постелею и несе на рукахъ до лѣса, якъ святый Христофоръ носивъ маленького Исуса.

Коли Беджішекъ дорôсъ вже до школы, повѣвъ его туды кривый Илько, зъ тяжкимъ серцемъ посадивъ власноручно въ першôй лавцѣ и подавши учителеви якійсь дарунокъ, просивъ его, щобы лишивъ тамъ Беджішка, абы такъ, бачите, мавъ его бôльше на оцѣ. Хлопцеви зъ разу подобало ся въ школѣ — тамъ було тôлько дѣтей. Але незадовго трудно було вôдгадати, хто закимъ бôльше тужить, чи малый школяръ за вôтцемъ въ лѣсѣ, чи старый отець за дитиною. Коли Беджішекъ бувало, замѣсть ити до школы, прибѣжить за старымъ до лѣса, и появить ся наразъ межи деревомъ якъ якій духъ, то старый ажь задрожить изъ радости та усмѣхаючись хвилю показуе свои великѣ зубы якъ тесаки у ґориля. Беджішекъ робивъ то вôдтакъ частѣйше, а особливо тогды, коли грозила ему небезпечнôсть граматики або рахункôвъ. А старый тогды ажь глубше зарубувавъ сокиру въ пень, коли мавъ при собѣ свого Беджішка.

Пôдъ вечеръ наложить спорый оберемокъ рѣща на тачки, на верхъ посадить хлопця, котрый тымчасомъ вже й засне, та везе такъ все поволи домôвъ. Бувало люде, що стрѣчають его пôзно вечеромъ, докоряють ему. А вôнъ все имъ вôдповѣдае:

— Спôзнивъ ся дуже зъ тымъ хлопцемъ, мушу теперь доганяти.

Вечеромъ дома прилагодить вечеру, зварить дещо на припѣчку, положить хлопця спати, а вôдтакъ выйде ще на обôйсте зложити рѣще въ сягъ а укладае такъ, щобы якъ найменше вôйшло до сяга, а прецѣ щобы то не було вызначно.

Доокола залягла тиха нôчь, холодный вѣтерець обвѣвъ его утомлене тѣло и спочене чоло, на темно синôмъ небѣ свѣтять ще ярко великѣ зорѣ. Звычайно мине вже пôвнôчь, коли кривый Илько покине роботу. Сяде собѣ ще на хвильку на порожнѣ тачки и думае. Гадки его повôльнѣ а тяжкѣ, якъ тѣ оберемки, перейшли прецѣ теперѣшнôсть и прокладали глубокѣ слѣды на дорогу будучности. А чимъ ишли дальше и дальше, то кривый Илько ажь усмѣхавъ ся въ своѣй блаженности. Чей буде мати якусь вôдплату — бо и на щожь бы мавъ такъ гарувати цѣлый вѣкъ и позбавляти ся всякои выгоды — а ту вôдплату дасть ему Беджішекъ. Нехай лишь доросте, буде паномъ! Таки мусить бути паномъ, отъ хочь бы якимъ небудь, нехай бы лѣсничимъ. Оно бы таки найлѣпше було, кобы вôнъ колись ставъ панъ-отцемъ. Така почесть, таке поважанє! Того не може доступити вся-ка родина; зъ цѣлого села удало ся то за его памяти лишь двомъ. Беджішекъ буде третій.

Кривый Илько заснувъ на тачкахъ сномъ блаженныхъ; подрѣмавъ собѣ хвильку, а вôдтакъ зайшовъ до хаты. Пристанувъ ще коло постелѣ, де спавъ хлопчина, и нахиливъ на хвильку свою велику и грантасту якъ у льва голову. Хлопець вôддихавъ спокôйно и спавъ здоровымъ, сномъ, якъ дитина що набѣгала ся.

„Ось якъ вôнъ тутъ спить, ось якъ спить панъ-отчикъ!“ подумавъ собѣ щасливый отець.

Такъ рôсъ Беджішекъ и успѣвавъ, а властиво не конче успѣвавъ. При испытѣ, вôдъ коли живъ, не бувъ записаный до золотои книги и не дôставъ анѣ разу „нагороды за пильнôсть и добрѣ обычаѣ“ въ видѣ позолочуванои грамоты, котру можна бы було за скло вложити и въ рамцяхъ повѣсити на вѣчну памятку на стѣнѣ, не дôставъ и золотои книжки; за то тягали кривого Илька не разъ до мѣста за се, що хлопець не ходивъ до школы. Одного разу мусѣвъ навѣть посидѣти собѣ сорокъ и вôсѣмъ годинъ въ арештѣ, але то ему не конче вадило. Знавъ, що то не може бути инакше, и мило ставало ему на серци, коли собѣ подумавъ, що то все терпить для Беджішка. Просивъ лишь, щобы его коло него лишили. Беджішка взявъ вôдтакъ сусѣдъ Стегличекъ до себе, кривый Илько мôгъ

зивъ хлопа, въ Хоровицяхъ вѣтеръ розвваливъ вѣтракъ, зъ корчмы зôрвавъ дахъ, а въ Крецинѣ громъ спаливъ кôлька стодôлъ и убивъ одного чоловѣка.

— **Самоубійство.** Gazeta Przemyska доносить: Дня 12 серпня И. Сѣнкевичъ, ученикъ V-клясы ґімназіяльнои, сынъ пароха въ Радохонцяхъ, прийшовши до дому, просивъ господиню (о. Сѣнкевичъ єсть вдôвцемъ), щобы дала єму що ѣсти, бо вôнъ голодный. Господиня вôдповѣла, що ажь тогдѣ дôстане ѣсти, коли зôйдуть ся всѣ дѣти. Нетерпеливый и зголоднѣлый хлопецъ розгнѣвавъ ся и сказавъ господини кôлька неприличныхъ слôвъ. Дѣяло ся то въ неприсутности о. Сѣнкевича. Коли отецъ надойшовъ, розгнѣвана господиня пойшла пожалувати ся на сына. Отецъ ударивъ сына кôлька разôвъ по лици. Сынъ взявъ револьверъ и въ стодолѣ на тоцѣ вôдобравъ собѣ житє. Похоронъ вôдбувъ ся дня 14 с. м.

— **Спека.** Зъ Вѣдня доносять, що тамъ вôдъ кôлькохъ днѣвъ панує страшна спека; термометръ показує ажь 37 степенѣвъ Цельзія въ тѣни. При тôмъ небо єсть зовсѣмъ погôдне и анѣ однои хмарки на нѣмъ не видко, а вѣтеръ навѣть легкіи не повѣє, що ще бôльше збôльшає спеку. Така сама спека панує и у насъ; теплота доходить до 30 степенѣвъ Цельзія. — У Франціи настала также така страшна спека, що въ Лявіле згинуло оногды вôдъ сонця 100 штукъ рогатои худобы и 300 штукъ безрогъ.

— **Богато войска** єсть теперь у Львовѣ. Маємо ту теперь вôсѣмь цѣлыхъ полкôвъ пѣхоты (ч. 15, 24, 30, 41, 55, 58, 80, 95), и 30 баталіонъ стрѣльцѣвъ, два полки обороны краєвои, артилєрію львôвску, станіславôвску и товмацку, пять цѣлыхъ полкôвъ кавалєріѣ и богато резервы при фурґонахъ. Всѣ ти войска мѣстять ся у Львовѣ и за рогачками єго въ наметахъ.

— **Бомба динамітова.** Страшне нещастє лучило ся на площи Цева въ Неаполи. Зъ два тысячѣ людей зôбрало ся на тôй площи, щобы придивити ся огнямъ бенґальскимъ, якѝ тамъ палили на честь св. Альфонса. Въ хвили, коли мали запалити огонь штучный, розлягъ ся въ воздусѣ страшный гукъ, а рôвночасно закричала товпа людей. Хтось кинувъ мѣжь людей бомбу динамітову и она убила десятеро людей, а сорокъ покалѣчила. Въ натовпѣ удало ся виновникови утечи.

— **Загадочне убійство.** Въ Красносѣльцяхъ повѣта золочѣвского убивъ хтось жѣнку, а не знати, хто. У власнôй хатѣ найдено тамъ жѣнку одного господаря зъ перетятымъ горломъ, такъ, що голова ледви держалась толува. На шиѣ найдено 12 слѣдôвъ вôдъ вôстря сокиры, а на животѣ 6. Убита жѣнка мала ледви 30 лѣтъ, була зъ лиця хороша, недавно була хора и лѣчила ся въ шпитали. Она мала и свои дѣти и пасербôвъ, жила зо своимъ чоловѣкомъ тихо и прикладно, але въ селѣ всѣ мали єѣ за чарôвницю. Єѣ пасербиця, 15-лѣтна дѣвчина, нерозвинена такъ, що выглядає ледви на 10-лѣтну, зъ виду дурновата, оповѣдає такъ о тôмъ убійствѣ. Въ пятницю по полудни мама прийшла до хаты зъ сокирою и двома шнурами, стала нарѣкати, проклинати дѣтей и сказала, що смерть собѣ зробить. Въ тôй хвили вôйшовъ до хаты „чорный" и стапувъ собѣ въ кутѣ. Мама кинула ся на пасербицю, звалила єѣ на землю и хотѣла порубати сокирою, однакъ пасербиця вырвала ся ѣй зъ рукъ, схопила 10-мѣсячну дитину зъ колыски и налякана побѣгла до батька, занятого въ поли. По доровѣ стрѣчала жѣнокъ въ поли и оповѣдала имъ, що въ ихъ хатѣ єсть „чорный", и ихъ мачоха хотѣла єѣ порубати. Жѣнки, зацѣкавленѝ сею вѣсткою, що до чарôвницѣ прийшовъ „чорный" побѣгли сейчасъ до села, заглянули въ вôкна „чарôвницѣ" и застали єѣ вже убитою. Прийшовъ и чоловѣкъ єѣ зъ поля: въ хатѣ убита жѣнка, а зъ „чорного" анѣ слѣду. Тѣло покôйницѣ було по поясъ наге, а сорочка дѣвчины, земля и стѣны обтрысканѝ кровю. Вôдъ дѣвчины годѣ було щось бôльше довѣдати ся, она все трясе ся зъ переляку. Коли єѣ пытали, якъ чорный выглядавъ, она все вôдповѣдала: „або я знаю." Въ селѣ таки вѣрять, що се чортъ єѣ убивъ. Дѣвчины не увязнено, бо она такъ марно выглядає, що нѣхто и не пôдозрѣває єѣ о убійство.

— **Борба на граници.** Зъ Боянъ доносять, що дня 14 с. м. впали три румуньскѝ вояки вôдъ сторожи пограничнои на пасовиско, що лежить вже по нашôй сторонѣ на Буковинѣ и загнали весь товаръ на румуньску сторону. Властителѣ товару довѣдавшись о тôмъ, побѣгли заразъ за границю й имъ удалось вôдбити часть товару, бо заразъ збѣгли ся румуньскѝ вояки и почали стрѣляти. Коли буковиньскѝ селяне стали втѣкати, Румуны стрѣлили ще разъ, але на щастє не поцѣлили нѣкого.

Штука, наука и література.

— **Справозданє директора ц. к. ґімназіѣ академічнои у Львовѣ за рôкъ школьный 1892** вышло въ друкарнѣ товариства имени Шевченка, накладомъ фонду краєвого и мѣстить въ собѣ на передѣ поважну наукову роботу проф. Ивана Верхратского „Списъ важнѣйшихъ выразôвъ въ рускои ботанічнои термінольоґіѣ и номенклятуры зъ оглядомъ на школьну науку въ высшихъ клясахъ ґімназіѣ" (на 48 сторонахъ великои 8 ки) а потôмъ часть урядову — зъ додаткомъ посмертнои згадки про пок. Дамяна Гладиловича, професора ґімназіи академічнои, и зъ портретомъ покôйного. Посмертну згадку написавъ проф. Кость Лучакôвскій.

— **„Противъ холеры,** написавъ дръ Е. Крижановскій, ординарій шпиталя повѣтового, лѣкарь ц. к. зелѣзницѣ державнои въ Бучачи". — Пôдъ такимъ заголовкомъ вышла дуже пожиточна въ теперѣшну пору книжочка накладомъ комітету выдавництва книжочокъ людовыхъ пôдъ редакціею п. Ю. Новаковского. Книжочка ся поучає въ формѣ пытань и вôдповѣдей, якъ жити и заховувати ся, якои уживати поживы, и взагалѣ що робити, щобы устеречи ся вôдъ холеры, а вôдтакъ подає и способы, якъ лѣчити ся на случай недуги. Книжочка ся коштує лишь 6 кр., але ц. к. Староства, Рады повѣтовѝ, репрезентаціи мѣскѝ, Рады громадскѝ, дирекціи фабрикъ, Кулка рôльничѝ и т. д. можуть дôстати єѣ и дешевше, купуючи вôдъ разу бôльше число примѣрникôвъ, а то 50 примѣрникôвъ за 3 зр. зъ оплатою почтовою, 100 прим. за 5 зр. 50 кр, 200 прим. за 10 зр. 50 кр, 500 прим. за 25 зр. и 1000 прим. за 45 зр. Головный складъ и высилка тыхъ книжочокъ (рускихъ и польскихъ) въ книгарни Альтенберга у Львовѣ и тамъ треба замовляти.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 20 серпня. Въ наслѣдокъ великои спеки занедужало тутъ семеро людей; зъ тыхъ 2 померло а прочѝ незадовго прийшли до себе.

Петербургъ 20 серпня. Пôсля „Гражданина" надôслало правительство турецке само вôдъ себе пояснене гостины Стамболова. — Правительство россійксе заключило угоду зъ Хиною, що до установлюваня консулятôвъ въ хиньскихъ мѣстахъ.

Кноксвіль 20 серпня. Межи войскомъ а гôрниками прийшло до кровавои бійки, въ котрôй згинуло богато гôрникôвъ вôдъ пушокъ.

Гавръ 20 серпня. Проявило ся тутъ кôлька выпадкôвъ занедужаня подôбного якъ на холеру, оденъ выпадокъ закôнчивъ ся смертію.

Парижъ 20 серпня. Спека значно зменшила ся.

Петербургъ 20 серпня. Вôдъ позавчера полудня до полудня вчера занедужало тутъ на холеру 92 людей а померло 13.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

20 серпня	Львôвъ	Тернополь	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	8·25—8 60	10·2510 80	10·1510·75	10·—10·75
Жито	7.50—7·75	8 90 9 20	8 80 9·25	8.25 8·50
Ячмѣнь	6·——6 25	6·——7 25	6·——7·05	6·——7·40
Овесъ	6 60—7 20	6·50—7·15	6·25—7·—	6·70—7·—
Горохъ	6 50 8·50	6·— 7·—	6·— 11·—	6·80 10·—
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	6·— 6 20
Рѣпакъ	9.50 10 —	11·—12 50	10 9012·40	11·—11·75
Хмель	55·—60 —	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—

теперь спокôйно роздумувати о тôмъ, якъ то єго сынъ стане великимъ паномъ.

Такъ минуло кôлька лѣтъ, ажь вкôнци прийшла пора, коли сѣльскій учитель не мавъ вже що зъ хлопцемъ робити. Выпустивъ єго якъ небудь изъ школы, але здивувавъ ся тому не мало, коли Беджішекъ сказавъ єму, що по вакаціяхъ пôде до мѣста учити ся на священика.

— Ну, зъ тебе, хлопче, буде такій священикъ, якъ зъ осла музика!

— Але тато казали, — боронивъ ся Беджішекъ.

Учитель махнувъ рукою и выдавъ Беджішкови свѣдоцтво на вôдходне. Въ тôмъ свѣдоцтвѣ не було нѣчого красного, але Беджішекъ все таки пôшовъ зъ батькомъ по вакаціяхъ до мѣста.

То було для кривого Илька велике свято. Першій разъ вôдъ Беджішковыхъ хрестинъ, а вôдъ похорону жѣнки, надягнувъ на себе святочну одежу; хлопця убравъ въ зовсѣмъ нове одѣнє, котре зъ великимъ знанємъ выготовивъ єму сусѣдъ Стегличекъ, и пôшли до мѣста. Побули тамъ цѣлый день, закимъ все зорудували. Хлопецъ бувъ малопонятливый и недостаточно пôдготовленый, дôставъ ся отже ледви до третои клясы мѣскои школы. Але коли вже дôставъ ся до мѣста, то Илькови все таки здавало ся, що то першій крокъ, абы выйти на священика, чого єму такъ дуже бажало ся. Якъ всѣ хлопцѣ зъ мѣсцевости, буде и Беджішекъ ходити що дня зъ дому до школы пѣшки; черезъ полудне пересидить въ школѣ зъ спорою букатою хлѣба зъ масломъ, а по полудни по школѣ верне до тата.

А теперь настала для Беджішка ще бôльша праця, бувало нипає и до опôвночи надъ книжкою.

„Богъ святый знає, зъ вôдки въ тыхъ книжкахъ бере ся тôлько учености", розпадаєсь надъ тымъ старый. „То немало треба собѣ голову наломити! Вже то таки правда, що то гôрше, якъ цѣлый день въ лѣсѣ дерево рубати! Бѣдный Беджішекъ! Кôлько вôнъ зазнасть, закимъ стане панъ-отцемъ!"

Кождои недѣлѣ и свята лишавъ ся старый дома, а Беджішекъ мусѣвъ прочитувати єму зъ книжки. Читавъ вже такъ красно, що старому ажь въ очахъ крутило ся, коли слухавъ, и кивавъ лишь на то головою:

„Той нашъ старый учитель, то таки оселъ! Думає, що вже нема понадъ него. А ось Беджішекъ умѣє вже далеко бôльше. Чоловѣкови ажь голова крутить ся, коли то слухає. То мало що не такъ, якъ проповѣдь на Великдень".

(Конець буде).

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Крохмальецкій.

ИНСЕРАТЫ.

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ" ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ" буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнû") якъ для „Народнои Часописи" такъ такожь для „Ґазеты Львôвской" вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

ВСЯКû ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадной провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

- **4½%** листы гіпотечнû.
- **5%** листы гіпотечнû преміованû.
- **5%** листы гіпотечнû безъ преміи.
- **4½%** листы Тов. кредитового земс.
- **4½%** листы Банку краевого.
- **4½%** пожичку краеву галицку.
- **4%** пожичку пропінацийну галицку.
- **5%** „ „ буковиньску.
- **4½%** пожичку угорской желѣзнои дороги державнои.
- **4½%** пожичку пропінацийну угорску.

4% угорскû Облигаціи индемнизацийнû,

котрû то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякû выльосованû, а вже платнû мѣсцевû паперы цѣннû, якъ такожь купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевû лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрû самъ поносить. 2

8

ГАЛИЦКІЙ
КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4½% на рôкъ.

Штучнû 80
зубы и щоки

пôсля найновѣйшого системы американьского въ каучуку, золотѣ и целюльоідѣ, якъ такожь всякû направы зубôвъ и то дешево, навѣть на раты споруджае ателіе дентистично-технічне

Б. БЕРҐЕРА

у Львовѣ ул. Кароля Людвика ч. 5.

дôмъ Вcп. п. Штроменґера.

---

5 до 10 зр. денно певного зарôбку безъ капіталу и різика, дае тривкій банкъ кождому, у всѣхъ навѣть найменшихъ мѣсцевостяхъ за продажь правомъ дозволеныхъ льосôвъ, за користными умовами. Оферты на льосы до: Annoncen Expedition J. Danneberg, Wien, I. Kumpfgasse 7. 82

Австрійско-угорска
FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовû и господарскû обявы обширно и предметово.** Всежь при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якû на насъ накладае побôльшене обему, **высокôсть предплаты** зостае **незмѣнена**, така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатû змѣстомъ числа 1 зр.

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11

Найлѣпшû и найдобôрнѣйшû

горѣлки, найлѣпша старка, найлѣпша житнѣвка

въ цѣс. кор. упривілійованôй

рафінеріи спірітусу, фабрицѣ руму, лікерôвъ и оцту

Юліюша Міколяша

у Львовѣ. 72

Складъ для мѣста Львова ул. Коперника ч. 9.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.